

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ión Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Conșt. G. Popovici-Tască.

SUMARUL: *T. Dușescu-Dușu*, Oștenul și Drapelul. — *Eleonora Slavici*, Cultivarea sentimentului religios. — *Ión Kalinderu*, Obiceiurile ale societății înalte române pe timpul lui Pliniu cel tiner. — *Th. D. Speranția*, Rostul casei. — *Petru Rosetti Bălănescu*, Despre albinărit, (Matea). — *P. Macri*, Visita M. S. Regelui la școala Normală a Societății pentru învățătura poporului român. — *Dem. Mândricel*, Către Români. — *Ión E. Mihăescu*, Cultura legumelor, (Pepenii). — „ * „ Incheierea păcii între Engleji și Buri. — După Monitorul Oficial, Trăgerea loteriei clerului român «Ajutorul». — De la Cocloe. — Informațiuni. — Bibliografie. — Serbare școlară. — Pentru premii. — *Statuti*: Stărpirea gărgărișilor din grâu. — Pentru Cufitari.

Ilustrațiuni: Traian. — August pe scaun. — Masă la han. — Smochine și struguri. — Pâine și pastă. — Dăntătoare pompeiană. — Togă veșută dintr'o parte. — Togă veșută din spate. — Pepene verde. — Pepene galben.

Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci.

PUBLICAȚIUNE

În ziua de 18 Iunie, orele 3 p. m., se va ține la Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci, licitațiune publică cu oferte închise pentru arendarea moșiei Chirnogî din județul Ilfov și anume: «pentru 10 ani» în condițiunile generale pentru arendarea moșiilor Eforiei și «pentru 15 ani» în condițiunile generale pentru arendarea moșiilor Eforiei și cu obligațiunea pentru arendaș de a construi pe proprietatea Chirnogî un dig în următoarele condițiuni:

1. Termenul de 15 ani, cu obligațiunea pentru arendaș ca la expirarea celor 2 ani să declare dacă va construi digul; la cas când ar declara că nu pöte construi digul, acest contract este de drept resiliat după expirarea acestui termen. În cas că arendașul declară că construiesce digul, i se acordă un nou termen ca să începă lucrările, plus un termen de 18 luni pentru definitivă terminare a lucrărilor.

2. «Prețul». — Pe primul period de 2 ani, prețul ce va eși la licitațiune, pe restul periodului de 12 $\frac{1}{2}$ ani, prețul asemenea fixat la licitație. În casul când arendașul nu va începe construirea digului în termenul de 6 luni prevăduț mai sus, precum asemenea dacă nu va termina lucrarea în termenul de 18 luni ce i s'a acordat pentru această, contractul se consideră ca resiliat de drept, iar arenda pentru aceste 6 luni sau pentru 18 luni, va fi aceea ce s'a plătit pentru primii doi ani.

În cas când arendașul declară că nu pöte face digul și dacă se va constată în urma unei expertize, ordonate de Tribunal, că lucrarea din punctul de vedere tehnic eră executabilă, Eforia va avé drept la o despăgubire egală cu garanția definitivă depusă. Tribunalul ne fiind în drept a reduce aceste daune interese, pe carî părțile le stipulează prin acest contract.

D-l arendaș va fi obligat a predă digul la expirarea contractului în perfectă stare de întreținere și funcționare.

Eforia prin agenții seî va constată buna întreținere a digului în tot cursul arendărei, putënd în cas când arendașul nu-l va întreține în bună stare, să facă Eforia reparațiunile necesare în comptul arendașului. Reparațiunile ce vor fi necesare se vor constată de agentul Eforiei împreună cu autoritatea comunală și după ce se va avisă și arendașul prin Administrațiune.

Executarea lucrărilor digului se va face sub supravegherea și controlul inginerilor Eforiei.

O comisiune de ingineri numiți de Eforie va recepționă digul la terminarea definitivă a lucrărilor.

Condițiunile generale pentru întreprinderi de lucrări publice fac parte integrantă din acest contract.

Iar în casul când în «ziua de 18 Iunie a. e.», nu se vor presintă concurenți cu oferte închise, se va ține în ziua «de 19 Iunie a. e.», orere 3 p. m., licitațiune publică orală în aceleași condițiuni menționate mai sus.

Domnii concurenți, spre a puté luă parte la licitațiune, vor trebui să depună garanție provisorie lei 35.000.

* * *

La 6 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru 350 stânjeni cubi lemne de foc la Ospiciul Mărcuța și 250 stânj. cubi lemne de foc la Osp. Panteleimon, necesari în exercițiul 1902 — 1903.

Doritorii sunt invitați ca în sus citata zi și oră să-și presinte ofertele d-lor sigilate însoțite de o garanție provisorie de 5%, cunoscënd că garanția difinitivă va fi de 10 la sută.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 68 — 79 din legea comptabilității generale a Statului.

Condițiunile speciale se pot vedé la cancelaria Eforiei, în ori-ce zi și oră de lucru.

OȘTEANUL ȘI DRAPELUL

e demult, de tine, taica
îmi doineă mereu povești,
Ca de stema cea mai mindră
a oștirii românesce.

Și pe cât mi-aduc aminte,
pomenind numele tău
Se 'nchină precum se 'nchină
un creștin lui Dumnezeu.

Îmi spuneă că în altarul
patriei nu-î alt odor

Mai de preț decât drapelul unui neam biruitor.
Pinza ta – dicea bătrânul în graiū blind și mîngaios –
E cinstită ca și giulgiul sfint al Domnului Christos.

Și-apoi, ci-că 'n țesătura-ți de mătase s'a 'ntrupat :
Cerulele de vară, limpede și nepătat ;
Spicu 'mbelșugat al holdei ce se lăgăne de vînt ;
Sângele ce-a curs spre slava strămoșescului pămînt !

Avusese el norocul să te pórte fluturând
În răsboiū, când prin vîdduhuri treceau plumbii șuerînd,
Zdrențuindu-ți tricolorul de pe vremuri ocrotit
De-acea pajeră cu cruce, de-acei șoim nebiruit.

Și-acum – pôte nu m'-ei crede – stînd de strējă lingă tine,
Mă gîndesc la bietu taica și s'aprinde dor în mine :
Să te port și eu odată în vîrtejul bătăliei. . .
Că ești nou și ți-ar sta bine «Crucea Stelei României !»

T. Dușescu-Dușu.

CULTIVAREA SENTIMENTULUI RELIGIOS

«In mine și în casa mea doresc să fie Dumnezeu!» e deviza femeii înțelepte. Pot bărbații îndrezeți să intre în discuțiuni filosofice asupra ființei lui Dumnezeu și asupra existenței lui, noi femeile trebuie să păstrăm credința părinților noștri și s'o transmitem încă cu mai multă însufletire copiilor noștri; noi cu «Dămine ajută!» avem să începem și cu «Iți mulțumesc Dămine!» avem să le sfirșim toate.

Sentimentul religios e plăcut și dulce, un balsam bine-făcător al inimilor încercate, și nu putem face copilelor noastre un mai mare bine decât sădind în inimile lor acest sentiment, care le îndulcesce viața și le fortifică spre a suportă toate greutățile. Vrednic de plâns, ăic eă, e omul și mai ales femeea, care a pierdut credința și nu mai pôte să aibă în inima sa acéstă dulce mângâiere.

Dar sentimentul religios are consecințe practice, de la care atrnă fericirea individuală a femeii mai mult decât de la ori și ce.

Prima din aceste e încrederea în bunătatea lui Dumnezeu. Când femeea are încrederea acéstă, deși se scie slabă, înainteză cu pas sigur și fără esitațiune în cărările vieții, nu se sperie de greutățile ce i se pun în cale, e tot-deauna răbdătoare, suportă mai ușor loviturile sortii și nu-și pierde nădejdea. Chiar nenorocirile mari i se par încercări numai, și ea mulțumescă lui Dumnezeu c'a scăpat de nenorociri și mai mari și nu se îndoescce, că, după suferință va veni mângâere, precum după furtună vine seninătatea cerului și strălucirea soarelui. E de prisos să mai arăt, cât de mult contribue toate acestea la fericirea individuală. De mic trebuie dar să deprindem pe copil a luă de pildă pe Christos și a fi îndreptați cu ochii mereu spre cer. Vorbindu-i despre copilăria lui Iisus, spuindu-i istoriore din vechiul și din noul testament, dându-i exemple omeni ca Daniil ori ca Iov, care au fost neclintiți în încrederea lor către Dumnezeu, muma nu numai desvoltă inteligența lui, nu numai câștigă iubirea lui prin o distrațiune plăcută, dar îl și pregătesce pentru viața practică. Auđite din gura mamei lui iubite, toate acestea vor rămâne adânc imprimate în inima lui și-l vor povățui în întręga viață. In casa părintescă se croescce dar viața, și dacă părinții sunt. pătrunși de rolul hotărîtor ce-l au în educațiunea copiilor lor, copiii vor fi stăpâniți și mai târđiu de sentimentele, pe care le-au sădit în inimile lor.

A doua consecuență practică a sentimentului religios e frica de a săvîrși fapte, cari nu îi sunt plăcute lui Dumnezeu.

Mai ales pentru noi femeile frica acéstă e un fel de inger de apărare. Scim cu toatele, că nimeni nu comite fapta rea nesciind că e reu ceea-ce face, ci pentru că e stăpânit și împins de vre-o slăbiciune și nu e în stare să se stăpânescă. Femeea avënd sistemul nervos mai desvoltat decât bărbatul, e mai sentimentală, mai supusă impulsunilor momentane, mai slabă în fața tentațiunilor și ast-fel se stăpânescce mai cu anevoie. Prin cultivarea simțimintului religios o ajutam, sădind în inima ei frica acéstă, care îi dă un fel de talisman în fața tentațiunilor.

Femea religioasă ține cu sfințenie toate legăturile și-și împlinesce toate datoriile, pe cari le-a luat înaintea lui Dumnezeu, căci ea e pătrunsă în sufletul ei de temerea, că, nefăcându-și datoria, va nemulțumi pe Dumnezeu.

Când ea e lipsită de această temere, uită ușor până chiar și datoriile luate în fața altarului, și ne mai fiind în stare să se supună, voesce să se impună și ambițiunea o face răbă. Ea nu-mai voesce să suporte slăbiciunile soțului ori ale altora, ține să aibă tot-deauna dreptate, să fie socotită mai presus de toți, să stăpânescă pe alții, dacă nu se poate stăpâni pe sine.

Modestia e cu toate acestea podoba cea mai frumoasă și mai prețuită la femei!

Ori-cât de multe, mari și variate ar fi calitățile femeii, ele au să rămâie ascunse cu modestie, căci pe femeia modestă cu cât mai de aproape o cunoci, cu atât mai mult o prețuesci, cu atât mai mult o iubesci, cu atât mai nesecată îți pare și cu atât mai sigur ajunge să conducă fără de pretențiune cercul în care trăiesce. Lipsită de modestie, femeia își desfășură de odată toate calitățile și foarte în curând ajunge un fel de haină învechită, pe care n'o mai prețuesce nimeni.

Cu ce te-ai ales, iubita mea prietenă, o întreb pe femeia care un e în stare să se stăpânescă pe sine. Ești desprețuită și de alții și, ceea-ce e mai trist, chiar și de tine însă-ți!

De această urită sortă ne ferim copilele, când sădim în inimile lor frica de Dumnezeu raportând tot ce ele fac la voința celui ce vede toate și se mâhnesce de fapta rea.

A treia consecuență practică a sentimentului religios e dorința de a face ceea-ce e plăcut lui Dumnezeu. Ferice de femeia, care e stăpânită de dorința aceasta, căci fie-care faptă a ei este o mulțumire pentru ea însă-și. Această fericire nu putem însă să le-o dăm copiilor decât ținând curată icona vieții noastre casnice.

Nu e destul, îi dic femeii, să păstrezi tu curățenia inimii tale, ci prin blândețea ta, prin firea ta îndatoritoare și prin purtările tale trebuie să ajuți pe soțul tău a păstră și el pe a sa. Respectă pe soțul tău, căci te umilești pe tine însă-ți nerespectându-l, și nu desaproba nici chiar defectele lui în fața copiilor. Suportă greșelile lui cu răbdare, nu-l grăi de rău nici în fața streinilor nici mai ales în fața copiilor, căci vei fi tu mai rău judecată decât defectele lui. Fii cu inima deschisă, nu ascunde în fața soțului tău nimic din cele știute și de copii, căci aceștia chiar de la tine vor învăța a minți.

Iubirea de adevăr e sădită în inima omului de Dumnezeu, care ne-a dat graiul și judecata ca să spunem adevărul, și nu e păcat mai mare decât să abusăm de acest dar, ascunzând adevărul ori mințind. De aceea copiii toți au inima deschisă și numai în urma abuzului ori a lipsei de pricepere ajung să mință.

Nici odată dar să nu mințim în fața copiilor, să nu ascundem în fața lor adevărul, să nu-i ademenim să mință ori să nu spună adevărul, nici odată să nu-i silim prin amenințări ori prin sperieturi a minți. Ori cât de mare e greșela copilului, el e vrednic de iertare, dacă-și mărturisește greșela, și, din contră, ori cât de mică i-e vina, el are să fie certat dac'o ascunde, căci din inima omului, care minte, se pierde dorința de a face ceea-ce e

plăcut lui Dumnezeu, pe care nu poate să-l mintă, și-l face cel mai nesuferit pânditor.

A patra consecvență și cea mai importantă, este iubirea către Dumnezeu și către toate creaturile lui, începând de la firul de iarbă până la om.

Icona cea mai vie, pe care a pus-o Dumnezeu ochilor noștri pentru vecie, este natura. Cu ea să începem dar cultivarea sentimentului religios. Să deprindem pe copil să admire sôrele, acest centru planetar, de la care depinde viața noastră pe pămînt. Luna, acest satelit fără de care concepțiunile poetice ar înota într'o nôpte fiorosă. Stelele scilpitore cari țin taina privirilor nôstre, ochii duioși ai celor ce iubim.

Norii trecători cari ne astupă farmecul vederii, ca și nevoile vieții, cari umbresc clipele nôstre de fericire. «Spre cer pornesc ochii noștri în rugăciunile nôstre, în sentimentele de iubire și în cele de durere!»

Mai simțitor încă e copilul la podôbele vieții vegetale. Ce vie bucurie simte copilul, când vede o flóre ori un fruct, când poate să alerge pe iarba verde ori să se jöce în umbra pădurii dese. Să ne folosim de bucuria acesta spre a-l face să înțelgă, că podôbele vieții vegetale de la bradul gigantic până la lichenii mărilor polare, și numeroșele plante curioșe, cari acoper fundul mărilor și ocênelor, toate sunt de la Dumnezeu. Acestă natură vie ne este în toate amănuntele ei folositore. Din ea ne luăm hrana, din ea îmbrăcămintea, din ea lécuri de alinare pentru suferințele nôstre. Să cultivăm fără încetare în fiicele nôstre iubirea către natură, căci femeia, care iubesc natura, va fi o bună soție, bună mamă, bună gospodină, tot-deauna sănătösă, de ôre-ce nimic nu e mai priitor sănătății decât respirarea în aer liber și purificat de mirosul florilor. Mare bine facere e dar pentru copile, ca să fie deprinse a semênă, a răsădi și a purtă grijă de plante.

Ca tovarăși de viață pe pămînt, mai avem și animalele, pentru care copiii au o particulară atențiune. Să nu-î lăsăm a le maltrată, căci ajung să nu mai facă deosebire între animal și om și să maltrateze în cele din urmă chiar și pe părinții săi, iar copilul care iubesc animalele, va iubi cu atât mai virtos pe om.

De mic trebuie dar luminat copilul asupra folôselor, pe cari ni le aduc animalele și obicînit a compară durerea lor cu ceea-ce simțim noi înși-ne. Numai deprindendu-se ast-fel a iubi tot ceea-ce este și are viață va ajunge copila să fie deprinsă de adevărata caritate, acestă virtute femească, și să-și facă rugăciunile nu din obicînuință, ci cu totă inima.

Nu este nimic mai frumos decât o mamă, care-și învață copilul să se röge lui Dumnezeu, și nu-mi pot închipui o mamă, care nu ține să aibă acestă bucurie și ar puté să dormă liniștită dacă ar sci, ca copilul ei a adormit fără ca să-și facă rugăciunea de sêră. Nu e însă destul să ne deprindem copilele a se înălță prin rugăciune la Dumnezeu și a merge la biserică, ci trebuie tot odată să le formăm sufletele așa, ca ele să se pătrundă de sentimentul religios și ca rugăciunea să nu fie pentru ele nisce forme deșerte.

Eleonora Slavici.

Obiceiuri ale societății înalte romane pe timpul lui Pliniu cel tiner (1)

In lucrarea mea «*Despre podobe și juvaere*» spuneam în privința acésta: La pórta Capena, unde se aduna lumea bună, se mai povesteá cu jumétate de glas anectodele scandalóse ale dílei. Se șoptiá cá se veduse o patricianá din cele mai ilustre alergând prin grădiná în haine scurte cu pèrul vâlvoiú, ca cântátóarele de flaut, ceea-ce la Roma erá culmea îndrăzneliú, cáci orí cât ar -fi fost de puțin rușinósá o femeu nobilá, nu puté, lárá să-și pèrdá rangul, să se arate în lume cu pèrul vâlvoiú.

Se mai vorbiá de meritul cutáruú sau cutáruú gladiator, de talentul unui mim la modá, de calul care câștigase la ultimele alergári cu caré, de la *Circus Maximus*, cáci petrecerile carí pasionaú mai mult pe Romani, și cu deosebire pe femei, eraú teatrul și jocurile publice.

Conversațiunile trebuiaú să fie fórt prudente, cáci spionagiul își întindeá cursele în tóte părțile. Bogații mai ales eraú amenințați. Pare cá chiar cáiniú, cá pórta, cá zidurile capétá voce ca să acuse pe cel bogat. Cu un cuvînt, acest om nu póte să ascundá nimic din faptele sale. Toți veciniú se țin de dínsul ca să-l acuze, să-l ponegréscá, să-l calomnieze. Trebuie să recunóscem cá la Roma existá pentru aceste lucruri suze, care ne-ar lipsi nouá. Se vorbiá réu de particulari pentru cá erá primejdie de a atacá pe ómenii publici și persónele oficiale. Se vorbiá de subiecte mici, pentru cá cele mari eraú primejdióse.

Nu cutezaú să pronunțe un cuvînt de politicá. Despre ce ar fi putut să vorbésacă? De armatele regeluí Partilor, de cele carí staționaú pe malul Rinuluiú sau în Sarmacia? Spionagiul care domniá pretutindenú, opriá de a tratá alte subiecte de conversațiune. Tacit vorbind de perióda care se sfírși cu Domițian exclamá: «Am fi pierdut, împreună cu usul cuvîntului, și memoria, dac'am fi putut să uitám tot așa de ușor cum táceam.»

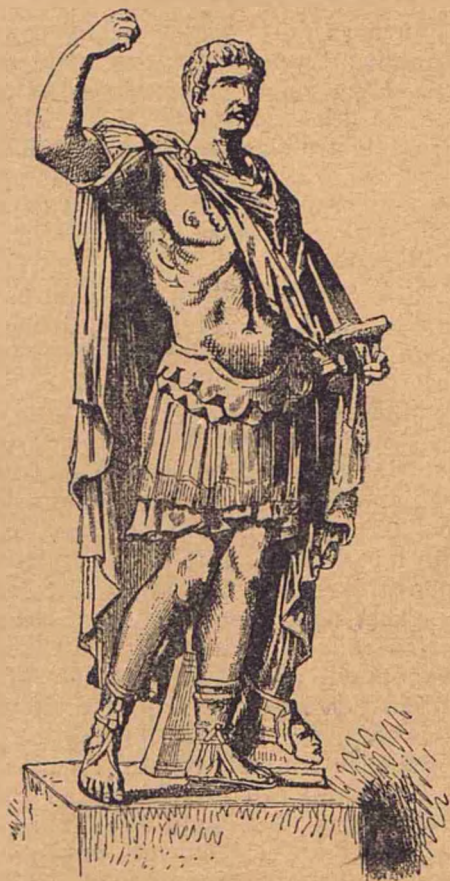
Delatorii, înarmați cu teribila lege de maiestate, însușeau o grózá universalá.

Tacit díce cá sub Tiberiú nu cutezaú cunoscuții nici să vorbésacă nici să se opréscá, toți fiind suspecti. Se uitaú cu îngrijire până și la ziduri.

Erá ca o domnie a delatorilor. Isí aminteaú mai ales tragica páțanie a lui Silanus. Un trădător îl atrage la dínsul, el dá liber curs urei sale în contra împératului, iar nisce senatori ascunși în podul casei perfide, se duc să povestésacă stápanuluiú tot ce au díserá. Meseria erá bânósá; unul din acei nerușinați posedá, dupá spusa lui Pliniu, patru-deci de milióne de lei! Pliniu mai spune, cum printr'o dréptá pedépsá, o flotá încárcatá cu mișei

(1) Veđi No. 28—29 30 31 și 32.

de aceștia, a fost lăsată în voia valurilor și se opri de născostînci, unde au fost lăsați să piară. Acest act de dreptate s'a petrecut sub Traian. Trebuia un Traian ca să iea măsurî contra

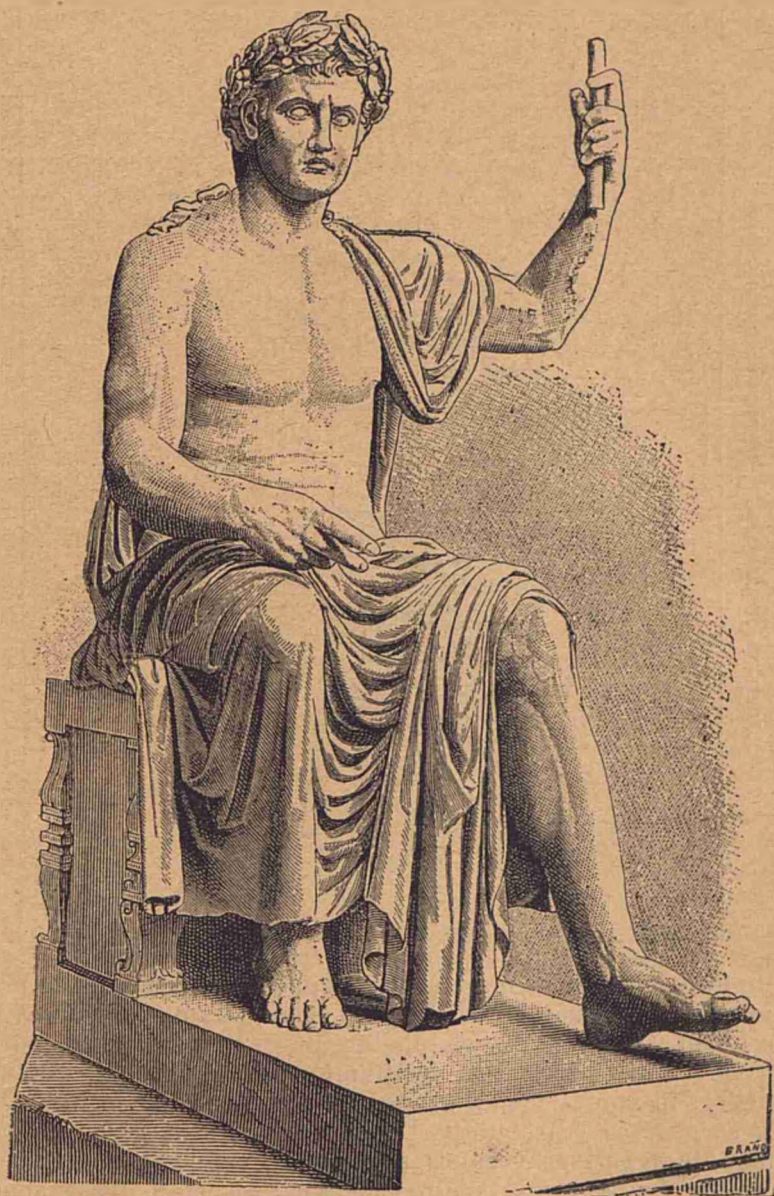

Traian.

unor asemenea mișei! Istoricul ce am citat de mai multe ori, adaogă: «să fie la rîndul lor goniți de la penatele lor mișeiî carî au gonit atâți omeni cinstiți de la vetrele lor.»

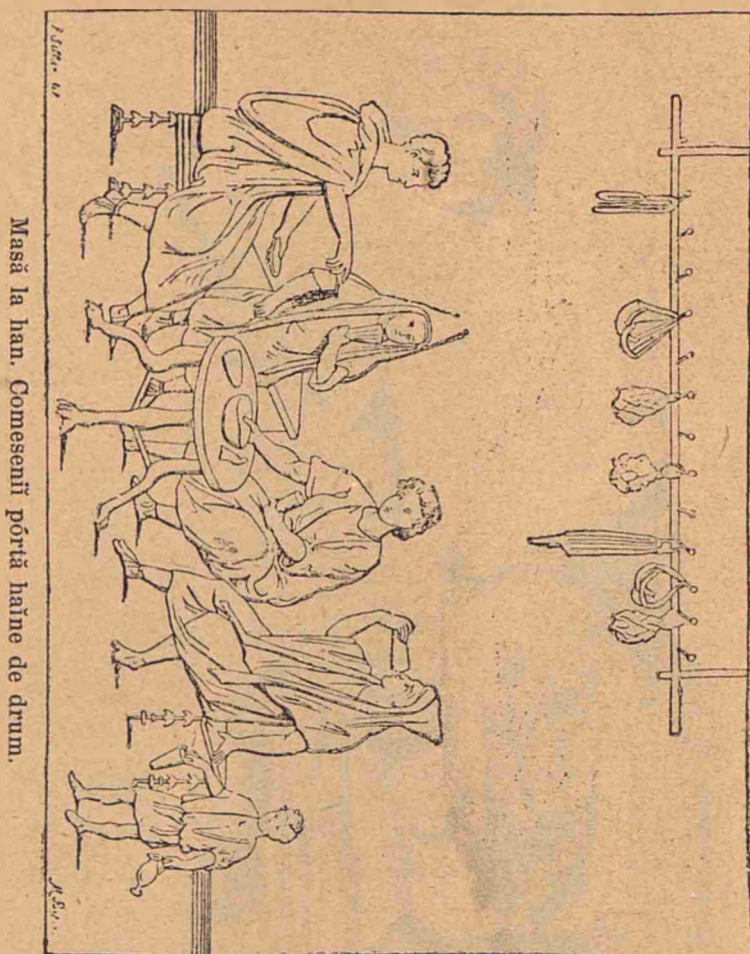
Chiar sub Nerva, domn bun și drept, delatorii însuflau încă temeri mari. Marțial postind la masă mai mulți amici, îi îndemnă să fie foarte prudenți în subiectele de conversațiune ce vor alege. «Vorbiți — dice el — de visitiîi albaștriiî saî roșiiî din circ, «și faceți ca libațiunile nostre să nu aducă pe nimenea pe banca «acuzăților.»

Veiento, îmbogățit prin denunțările lui crâncene, isbutise cu toate acestea să fie postit la masă, la Nerva. Se vorbi acolo de un ôre-care Messalinus, delator faimos și bine răsplătit de Neron Impăratul Nerva întrebă pe unul din comeseni: ce socotescî că

AUGUST PE SCAUN

i s'ar întâmplă dacă ar mai trăi? Ar prânzi cu noi, răspunsse Romanul, îndreptându-și privirea spre Veiento.

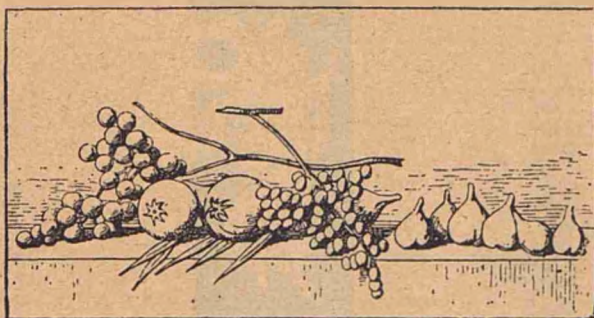

Masă la han. Comesenii poartă haine de drum.

Rolul delatorilor — mare și sub Republică în vremuri de proscricțiunii — începuse să se desvolte odată cu imperiul. După Di-one Casiu, August, din sfatul lui Mecena, înființase o poliție secretă. Pentru cercetarea delațiunilor se admitea și mărturia sclavilor, în contra legii, grație unor ocoliri cum sciū guvernele să găsească la trebuință. De la Adrian există chiar un corp militar de agenți provocatori și delatori, care sub numele inofensiv de *frumentarii* (aprovisionatori) nu erau decât spioni. Iși exercitaū meseria ast-fel: unul din ei îmbrăcat în haine civile vorbește rău de împărat; vecinul său, păcălit își varsă focul. Să pomenesce arestat, pus în fiare și aruncat la închisóre.

Cevă în felul ministerului public din organizațiune modernă, n'au avut nici Grecii nici Romanii. De aceea tóte acușațiunile

erau ridicate de un particular, în aparență după inițiativa sa și cu risicul său. Pe vremea republicei, ridicarea unei acuzați era un mijloc de a se impune atențiunii publice și de a-și deschide calea mai repede spre o carieră. Cicerone, încă puțin cunoscut, avu curagiul civic de a chema la răspundere pe bogatul proconsul Verres și înflăcăra tot poporul prin descrierea elocintă a număróselor fără de legi săvîrșite în numele poporului roman, făcînd ast-fel din numele pînă atunci stimat al aceluî deregător o poreclă rușinóasă pentru toți concusionariî viitorului. Delatoriî din epoca republicană nu erau tot-deauna mișcați de sentimente înalte cum era Catone și Cicerone. Legea care acordă delatorilor un sfert din averea celor condamnați după stăruința lor, dădu nascere la multe acte de felul celor numite în dreptul frances *chantage*.

Smochine și struguri. (După o pictură murală din Pompei).

Pe timpul Republicei însă, lupta dintre delator și acuzat se făcea pe față, în Forum; toți cunosceaū argumentele pro și contra, și poporul se pronunță în ultima instanță. Sub Imperiū, toate garanțiile acuzaților dispărură. Delatoriî acuzaū victimele lor dinaintea Senatului, pe basa legiî republicane de maestate. Acea teribilă lege pedepsiă cu mórte pe orî cine era dovedit că

Pâine și pastă. (După o pictură din Pompei).

făcuse ceva care loviă în mărirea (maestatea) și în demnitatea poporului roman, adecă a împăratului, care era reprezentantul și mandatarul perpetuū al poporului. De altă parte, împăratul era tot-deauna tribun al poporului și în calitatea acésta sacro-sanct; mai era și *pontifex maximus*; aceste două însușiri făceaū din

tot ce eră îndreptat în contra lui crimă religioasă. Mai târziu, Impăratul pretinse să fie recunoscut de-a dreptul ca un zeu și tot ce ținea de dînsul ca divin, palatul eră *domus divina* și așa mai departe.

Senatul care pierduse orî ce putere și ai căror membrii trăiau într'un fel de amenințare continuă, se grăbiă să condamne pe orî-ce acusat. Regimul acesta începù chiar cu al doilea Impărat, cu Tiberiu. Delațiunea făcù un număr enorm de victime! sub dînsul; nimeni nu eră garantat. Din două-șeci de senatori, cu care își alcătuiseră un consiliu, peste câțî-vă ani, nu mai rămaseră decăt două, trei; toți cei-lalți fuseseră uciși.

Togă vădută dintr'o parte.

Dăntătoare pompeiană. (La muzeul din Neapole).

Togă vădută din spate.

Tiberiù cel puțin păstră formele legale, făcea să cadă în aparență răspunderea odioasă a condamnărilor asupra delatorilor și senatorilor; Neron însă se emancipă de toate aceste forme; când voi să scape de Sylla și de Rubellius Plantus trimise pur și simplu soldați cari găsiră pe cel dintăi în gimnasiul său și pe cel-lalt la masă; capetele lor fură tăiate îndată.

Printre miile de delatori de toate treptele, au fost și ómenii de talent. Sub Tiberiù, Domitiu Afer, adevă africanul, cel mai bun orator al timpului, susținù cele mai îndrăznețe și nedrepte acușățiuni, avù norocul să scape de mânia lui Caligula și muri în etate înaintată, sub Nero. Rolul lui Afer sub Tiberiu, îl îndeplini Regulus sub Neron și Domițian, care își puseseră în gând să adune prin delațiuni și prin captări de testamente 60 de milioane de sesterții și izbuti să facă această avere. Pliniu cel tînăr a descris în totă decăderea sa morală pe acest facător de rele. Acesta și cu Afer aveau un talent oratoric recunoscut de toți: *lucrosa et sanguinans eloquentia* (bănósă și sângerósă elocință) dice Tacit. Eră tot-deauna *lucrosă*, bănósă, meseria delatorilor, une-orî însă nu eră *sanguinans* numai pentru victimele lor.

Tiberiū condamnă câțî-vă delatori, în speranță că răspunderea crimelor să cadă în fața opiniei asupra lor și să-l cruțe pe dînsul. Momentul cel mai critic însă pentru ei eră cînd încetă din viață tiranul pe care îl servise. Câțî așteptau cu nerăbdare acest moment ca să-și vadă răsbumarea pentru mórtea unei ființe scumpe ! Unii, cum vedem din anecdota reprodusă mai sus — delatoriil porniți pe mare în voia valurilor — își luau meritata pedépsă, mulți însă se strecurau.

Se scie că la Roma nu eră altă publicitate decăt cea făcută de *Acta diurna*. Acest fel de țiar, care există încă din timpul republicei, nu puté neapărat, din lipsa totală de mijlôce mecanice de reproducere, să aibă decăt un fórte mic numér de exemplare, și fiind o publicațiune oficială, nu conțineă decăt buletine de curte, fapte de administrațiune, sciri din lumea mare, etc. Nu mai avé *acta populi romani* de relatat ; tribuna torului nu mai eră decăt o amintire depărtată. La rari ocaziuni, compresiunea obicînită eră scuturată și câte un îndrăzneț lipia afișe prea glumețe sau satirice pe pereți sau pe statuți și dădea de vorbă Romanilor. Trebuie să înțelegem situațiunea celor ce vroiau să spue ceva și-și comunicaū nimicuri, mai bine decăt să renunțe la cuvînt, și atunci îi vom judecā cu mai puțină severitate.

Tirania, care aduse sleirea neamului roman și peiroa Imperiului, își îndeplini otrăvitôrea sa acțiune încă de la început, chiar de la al 2-lea Impărat, asupra relațiunilor sociale ca și în domeniul vieței private, făcînd din cei cari supuseseră lumea, o mizerabilă turmă de ființe sthiiciose și speriate. Numai câțî-vă filosofi mai cutezaū să pronunțe cuvinte libere și mândre, iar creștinismul, ca o bine-facere pentru omenire, veni să măture mai târziu, prin înălțimea sa morală, corupțiunea adunată de tirani.

Ion Kalinderu.

Stîrpirea gărgărițelor din grău. Se întimplă adese-orî, că gărgărițele fac mari stricăciuni bucatelor în hambare, unde se încuibeză. Și se încuibeză lesne, dacā nu aerisim și nu vînturăm bucatele adese-orî; iar încuibate odată, cu greū se stîrlesc. Este leac însă și în potriua lor. Să se iea ramuri verđi de soc cu frunze cu tot, să se acopere bucatele cu cele, ba să se mai vîre și printre ele ici-colea, și vom vedé că nu mai aflăm de loc gărgărițe prin bucatele nóstre. Cerăți, că cercarea n'are supărare.

ROSTUL CASEI

orbesc de rostul casei, adecă de acea parte a gospodăriei pe care trebuie s'o pricépă femeea și de care trebuie să vadă femeea. Gospodăria casei e partea femeii, femeea este stăpâna și domnitorea ei. Focul este simbolul vieții, și vestalele cari îngrijiau focul la Romani erau femei.

Altarul femeii e vatra: de pe vatră hrănesce pe toți ai casei, împrejurul vetrei își cresce familia. De la vatră se ridică bărbații cari vor fi apărătorii patriei și bărbații plini de virtute își apără patria pentru a-și apăra vatra lângă care a crescut.

Mamă, crescătore și preotésă: iată rolurile femeii în familie.

Odată cu laptele ei de mamă, odată cu hrana ei de crescătore ea sădesce în omenire sfinta religiune a inimei, ea o învață pe omenire iubirea de patrie.

Dar preotul cel mai ascultat de credincioșii săi va fi acela care la nevoie va scî și va fi și în stare de a întinde credinciosului și o mână de ajutor; atunci credinciosul va crede mai mult în povețele preotului, când va vedé că preotul la nevoie nu se feresce și de óre-cari sacrificii.

Și mama va fi cu atât mai iubită și mai ascultată de copiii săi cu cât ea cu sînul și cu vatra va puté se-î hrănescă mai bine; căci numele de *mamă* e legat cu ideea de *îndestulare* și nici de cum cu acel de *lipsă* și *stêrpiciune*. Mama cea mai iubită este aceea ce-și hrănesce mai bine copiii.

Și popórele civilisate aũ înțeles fórte bine lucrul acesta. Popórele civilisate aũ o deosebită grijă pentru crescerea și educațiunaa fetelor. Inainte de tóte fata trebuie să învețe gospodăria, trebuie să învețe a fi în stare să povătuéscă și să ducă o gospodărie.

În străinătate se găsec anume instituțiuni, școlî pentru învățatul gospodăriei. În străinătate lumea e încredințată, de pildă că amestecul gospodinei la bucatărie, scapă de trei sferturi de cheltuélă, fie gospodăria mare sau mică. De-aceea în străinătate e o cinste pentru o femeie a se numî *menagèră* sau *gospodină*.

Și dacă amestecul gospodinei la bucatărie are atâta valóre în străinătate, apoi ce valóre trebuie să aibă la noi unde slugile și ciupesc și sunt nepricepute.

La noi sufer și ómenii cu dare de mână pentru că n'aũ slugi pricepute și suferă și omul din popor pentru că femeea lui n'are nici habar de gospodărie. Cea mai mare parte din femeile de la țară nu sciũ a găti. Sciũ a face o mămăligă care să nu fie crudă, dar cele mai de multe ori nefértă, virtósă, próstă. Multe nu sciũ să facă nici borș. Cele mai

multe dacă din întâmplare capătă nisce pesce ori un puiu de găină și vor să facă borș de pesce ori borș (ciorbă) de puiu, atunci pune borșul la foc și pune și de mămăligă și când mămăliga o gata, borșul trebuie să fie gata și el, că de n'o fi nu-l mai întrebă, îl mănâncă ori cum o fi.

Și fetele ómenilor cu dare de mână deși nu învață gospodăria prin școli, dar de îndată ce încep a eși din școli învață și gospodăria la mamele lor, și o învață ușor pentru că multe lucruri le-au învățat fără să le fi învățat anume. Așă, de pildă ele au învățat mulțime de lucruri privitoare la igienă: să fie curat în casă, să fie aer curat, să porțe haine curate; să bea și să mănânce din vase curate, cu furculiță, lingură curate, etc. etc. O fată cu óre-care crescere, o fată care a fost prin școli, nu va băgă degetele în farfuri să mănânce cu mânele.

O fată din popor însă nu le scie acestea: ea nu scie ce vrea să ăică a șterge praful într'o casă, ea scie să măture prin casă numai dacă vede ceva gunoiu mare, surcele, pene, hârtii, paie, carpe, etc. Ea praful de pe o mobilă nici nu-l vede.

Poporul n'are ideie de curățenie. Nu veđi pe-un oltean care își suflă nasul în mână și-apoi îți cântăresce d-tale brânză? Nu veđi băetul de la băcănie cu haina unsurósă cum îți aduce pânea în brațe? Cui îi place curățenia n'are decât să se uite la ceice vînd substanțe alimentare și atunci își vor da sēma de ideile de igienă ale poporului. Nu mai ăic nimica de murdăria de pe la rahagii. Intr'o diminēță mă uitam la o babă lăptăresă, o babă plină de bube pe obraz și pe la gură, mă uitam cum acēstă babă și-a turnat din tinichea lapte într'o măsură de vr'o jumătate de litru, a bēut din ea, și-apoi l'a turnat îndărăt în tinichea; iar după ce l'a turnat în tinichea a intrat într'o curte și a vîndut lapte. Iar stăpâna casei, unde se cumpēră lapte, întrebă pe servitóre: *curată-i cratița, Mario?*, pe când cu dreptul ar fi fost s'o întrebe: *E curată gura babei?*

În străinătate, și nu mai departe, chiar în Austria, poporul a simțit lipsa acēsta și a găsit și lécul. Ómenii chiar cu dare de mână, când le ajunge fata pe la 12, 13, 14 ani, o dau la slujbă într'o casă bună, și o dau nu pentru că o să capete léfă, căci léfa acolo e mică, ci o dau ca să învețe gospodăria. Fata intră în slujbă într'o casă ca și cum ar intră într'o școlă, și intră cu gândul ca să învețe, și stă într'o casă 3 și 4 și 5 ani și până la mărițiș și când se duce acasă de la slujbă, se duce și învățată și îmbrăcată și cu ceva parale. Și așă și ómenii din popor își căpētă buna gospodărie și ómenii de pe la oraș, negustori și alți ómenii cu dare de mână, au slugi bune. Și pe acest fel de slugi, ómenii le și tratéză bine, pentru că sciū că sunt fete de gospodari și adese ori părinții lor îi cunosc. Obiceiul acesta de a-și da

fetele în slujbă e așa de răspândit, că mulți ómeni, chiar negustorași și din cei cu óre-care dare de mână, își dau fetele la slujbă în case mai mari.

La noi însă până acuma obiceiul acesta nu s'a introdus încă și e fórte rău. Preoții și învățătorii ar trebui să deschidă capul ómenilor să-și dea fetele prin case bune la slujbă, ca să învețe gospodăria. Nu e nici o rușine a sluji, căci *a sluji* cu angajament, însemneză pur și simplu *a munci*, sluga nu e rob, sluga e om care muncesce ca ori-ce om liber care se angajeză. Rușine este a fi leneș și rușine este a fi *slugă necredinciosă*, căci sluga necredinciosă se asemănă singură cu *robul*. Stăpânul de astăzi nu e ca stăpânul de rob, astăzi sluga e negustor și stăpânul cumpărător: sluga vinde munca și stăpânul e clientul care o cumpără.

Dar pentru o fată care slujește într'o familie, acea familie este o adevărată școlă.

Așa pe la țară nu se scie rostul casei. Și slugile próste care ne vin aici după procopselă din Transilvania, scot din țară în fie-care an câte *nouē-spre-dece milioane de franci* și trăiesc bine; iar fete de-ale sătenilor noștri mor de fόμε pe la țară și cresc próste.

Th. D. Speranția.

DESPRE ALBINĂRIT (1).

Matca.

e mai multe secole, albinele au atras atențiunea naturalistilor, și cu toate acestea, sexul lor a rămas multă vreme necunoscut. Autorii vechi, observând în stup o muscă cu trupul mai mare și de o altă formă, o numiră Regele Albinelor.

După cât știu, *Butler*, un apicultor Englez, este cel dintâiu dintre scriitorii apicolii, care la 1609, a arătat în cartea sa «*Monarhia femenină*» că Regele albinelor nu eră în realitate decât o Regină, căci o vechuse ouând.

Acastă descoperire însă, s'ar păré că a rămas necunoscută, căci un ilustru Olandez, *Swammerdam*, recunoscú prin disecțiune sexul albinelor, și trece pentru a fi cel dintâiu care a descoperit sexul mătcei (1737).

Regina saú matca, singură dintre toate muscele unui stup, are organele femeesci perfect dezvoltate; funcțiunea sa este numai de a ouă, și s'au vechut des mătcei ouând până la 3.500 oue pe zi, în timp de mai multe săptămâni. În stupii de observațiune, s'a vechut mătcei ouând șese oue la minut, și d-l P. Bois, publică

Vedí No. 23, 25, 28—29 și 31.

în «Revue Internaționale d'Apiculture» (tome XVI, p. 116), că ar fi constatat chiar *mai mult de 5.000 ouă pe zi*.

Inmulțirea furnicelor albe este mult mai vrednică de mirare urcându-se la 60 ouă pe minut, însă la ele ouăle cad pur și simplu din abdomen și lucrătorele au sarcina de a le așeza,— pe când la albine, matca își depune ouăle unul după altul în celulele pregătite pentru acesta. Cifra de 3.500 până la 5.000 ouă, pe care o matcă bună le face în 24 ore, va părea poate exagerată stuparilor care obișnuiesc numai stupii mici; ei se vor întreba, cum s'a putut observa și calcula acesta? Nimic mai ușor, precum vom arăta mai la vale; această ouare însemnată se poate verifica la cele mai multe din coloniile puternice, în fiecare an, la timpul potrivit dar trebuie ca încăperea, stupului să permită mătcii de a-și desvolta totă fecunditatea. Perioada cea mare a ouatului începe primăvara, ține totă vara în timpul recoltei mari, pe urmă scade, și încetază în ultimele săptămâni ale toamnei.

Forma mătcii diferă de a celor-lalte albine: nu e tocmai așa de mare ca trântorul, dar corpul ei este mai lunguț, mult mai lung decât acel al lucrătorei, și ca formă sémână puțin cu viespea. Aripile ei sunt în realitate mai lungi ca ale lucrătorelor, dar par a fi mai mici ca ale trântorilor. Partea dedesubt a corpului este de o coloré mai mult sau mai puțin aurie.

Picioarele sunt mai lungi ca ale lucrătorelor, mișcările 'i sunt încetinele și împunătore: cu toate acestea, când ceva o supără se poate mișca cu o ușelă foarte mare. Într'o colonie trebuie neapărat să se afle o matcă, colonia nu poate trăi și prospera fără dînsa. Matca este foarte mult respectată și iubită de albine: când se apropie, ele se întorc cu capul la dînsa, unele o mângâie cu antenele, altele-î dau hrană, toate se retrag pentru a-î face loc când înainteză pe faguri.

Dacă scótem matca, întréga colonie este într'o stare de agitațiune foarte mare îndată ce a constatat lipsa ei, toate lucrările din stup încetéză, albinele umblă repede pe toți fagurii, ca ră-tăcite, și alérgă afară din stup căutând pe iubita lor mamă. Dacă nu o găsesc, se întorc întristate la stup, și atunci stuparul deprins poate să audă bizîitul lor jalnic. Din contră, dacă le punem matca înapoi, ele își arată mulțumirea printr'un bizîit vesel, cu totul deosebit de cel dintâiu.

Când primăvara, o colonie devine foarte populată, dacă albinele se pregătesc pentru a roi, ele construiesc un număr órecare de celule de mătcă, de obicei pe marginea fagurilor, celule care sémână puțin cu nisce ghinde mici. În timpul desvoltării larvei, celula de matcă este foarte mult îngrijită de albine: nu trece o secundă fără ca o lucrătoare să nu-și vire capul într'însa, și abia se retrage, vine alta și se uită, fie pentru a vedea cum crește larva, fie pentru a-î adăogă provisiunea de hrană.

Deosebindu-se de celulele ordinare, care sunt deschise orizontal, cele de mătcă au deschidétura lor în jos: aici avem încă o

probă de marea inteligență a albinelor, cari clădesc celulele în acest mod ca să câștige loc: distanța între două faguri paraleli este de obicei prea mică pentru ca celulele lunguete a mătcilor să se pōtă deschide orizontal, fără a se găsi în atingere cu celulele fagurelui opus, și pentru a economisi loc, albinele le pun pe muchile fagurilor, cari nefiind ocupate cu celule, sū loo îndestulător pentru celule așa de mari.

Numărul celulelor de mătci dintr'un stup variază: une-orī nu se găsesc decât vre-o 2—3, alte orī nu mai puțin de 5, rar mai mult de 12. Unele rase de albine sunt mai predispușe ca altele la clădirea celulelor de mătci, în mare număr. La întrunirea apicultorilor ce s'a ținut la Toronto, în Septembrie 1883, d-l D. A. Jones a arătat un fagure cu vre-o 80 celule de mătci a unei colonii de albine din Syria. D-l Bertrand, directorul Revistei Internaționale de Apicultură, a primit asemenea din Algeria o bucată de fagure conținând vre-o 60 celule de mătci.

Aceste cazuri sunt rari, și nu cred să se pōtă vedē la albinele de rasă europeană.

Fiind-că nu trebuie să fie tōte mătciile tinere de aceeași vīrstă, celulele lor nu se încep de o dată, dar treptat. Nu se știe bine încă cum sunt depuse ouele în aceste celule; se crede că lucrătorele le aduc, dar se pōte ca și matca să-le ouē de-adreptul în celulele de pe muchi.

Oul care se va transforma în matcă nu diferă în nimic de oul care va produce o lucrătore; larva mătciului însă, primesce mai multă hrană ca cele-lalte, și hrana dată lucrătorelor după trei zile și în cel din urmă timp al dezvoltării lor, este mai ordinară și distribuită cu mai multă economie, precum vom vedea.

Consecințele tratamentului la care sunt supuse larvele mătciilor, sunt atât de minunate, în cât cei cari n'au avut prilejul de a le constata printr'o examinare serioasă, nu le pot admite de îndată. Efectele lor cele mai însemnate sunt :

1. Larva mătciului ajunge la maturitate cu o treime de timp mai de vreme ca dacă ar fi fost crescută pentru a deveni lucrătore.

2. Organele ei de reproducțiune sunt complet dezvoltate, astfel că ea pōte deveni mamă.

3. Forma și culōrea ei sunt schimbate: fălcile-ī sunt mai scurte, capul ī este mai rotund; pantecele ei nu posedă organele în care se produce cēra; picioarele n'au nici pepteniī nici coșulețele pentru recolta polenului; acul este puțin îndoit.

4. Instinctul ei este cu totul diferit: ca lucrătore, ar fi înțepat cu acul la cea mai mică provocare, pe când acum ī am putē smulge picioarele sau aripile una după alta, fără nici să încerce a înțepă; ca lucrătore, ar fi primit pe matcă cu cel mai mare respect și dragoste, pe când acum, dacă o apropiem de o altă matcă, va căută să o uciđă ca pe o vrăjmașă; ca lucrătore, ar fi eșit din stup pentru a recolta miere orī polen, pe când,

ca matcă, nu mai ese nici odată după ce a devenit mamă, afară de casul când iese cu vre-un roi.

5. Vięta ei este mărită într'un mod simțitor. Ca lucrătore n'ar fi trăit mai mult de 5—6 luni; matcă, ea va trăi de șapte-opt ori mai mult.

Tôte aceste deosebiri sunt probate cu siguranță astăzi, și ori cine 'și pôte forma singur convingerea prin ajutorul stupilor de observațiune, cari au adus mari folose sciinței apicole.

(Va urma).

Petru Rosetti-Bălănescu.

Visita M. S. Regelui

la școla Normală a Societății pentru învățatura poporului român.

In ziua 27 Maiu, orele 5 p. m., M. S. Regele a vizitat școla societății pentru învățatura poporului român. Suveranul a fost însoțit de d-l maior Baranga, aghiotant regal.

La intrarea în școlă, M. S. Regele a fost întâmpinat de d-l I. Kalinderu, administratorul domeniului Coronei; de d-l George Lahovari, președintele societății; de d-l Misail, vice-președinte; de d-l Gârboviceanu, directorul școlei; de d-nii membri: Stăncescu, Rîureanu, Sava Șomănescu, Al. Miclescu, N. Popovici-Lupa și de întregul corp profesoral al acestei școli.

Când suveranul păși cea din urmă treptă care dă în sală, un frumos cor, compus din normaliști și elevii școlei, sub conducerea maestrului N. Bănulescu, cântă imnul regal.

M. S. Regele, după ce ascultă un moment corul, trecu în cancelaria școlei, unde se presintară Suveranului toți d-nii profesori. M. Sa a recunoscut pe mulți dintre d-lor, între cari: d-nii C. Șonțu, Moga, Dulfu și alții.

Suveranul se întrețină cât-va timp cu fie-care în parte, întrebând de mersul școlei, numărul elevilor, etc.

După ce vizită cabinetul directorului, unde e arhiva școlei și a societății, M. S. Regele trecu în sala de sus, unde sunt lucrările manuale de desemn și caligrafie; de acolo intră în sala bibliotecii, care conține numeroase și de valoare cărți, dăruite, în mare parte, de principesa Alina Știrbei și general Florescu.

În sala cea mare de serbări se aflau 20 de normaliști, toți cu vioarele și cari au cântat, sub conducerea maestrului Reith, diferite arii naționale și populare.

Suveranul a ascultat cu multă atențiune «Hora țărănească» și «Pastorala» de Eminescu, cântec de păstor, o melodie duiosă ca și sufletul românului.

M. S. Regele vizită apoi dormitoare, unde domnesce o forțe mare curățenie și spălătorul.

Suveranul vizită după aceea cele 5 clase normale.

În clasa IV puse mai multe întrebări din literatura română, cursurile d-lor profesori Chelariu și Constantinescu, și anume despre Miron Costin, Șincai, Cantemir și alți cronicari.

În clasa II puse întrebări la religiune, cursul părintelui C. Ionescu, și anume despre dogme și mistere.

În clasa V la cursul d-lui profesor Dulfu, a întrebat din pedagogie și psihologie.

În clasa III, la cursul d-lui profesor Dâmbeanu, a întrebat din geografie, și anume marginile Europei despre sud și din studiul agriculturii.

În clasa I, la cursul d-lui profesor Al. Șonțu, a pus mai multe întrebări la aritmetică.

Toți elevii ascultați au dat răspunsuri satisfăcătoare.

Suveranul, urmat de comitetul și profesorii școlii, s'a coborât după aceea jos, în sala de lucru manual, unde se fac diferite împletituri de nuele, cartonaj și pălării de paie. Aceste pălării se lucrează cât se poate de bine și M. S. Regele a felicitat pe d-l Moianu, maestrul clasei.

În sala de gimnastică, un numeros grup de elevi normaliști erau aranjați în două rânduri. Sub conducerea maestrului D. Ionescu, ei au executat în mod admirabil, diferite figuri la paralele și exerciții libere cu bastoane de fier, după sistemul școlii germane.

M. S. Regele a rămas foarte mulțumit și a felicitat pe d-l Ionescu. La eșirea din sală, cu o voce militară, elevii strigară: «Să trăiți!».

După ce vizită caloriferele, băile și bucătăria, Suveranul trecu în curte și intră în clasele primare. Aci elevii recitară mai multe poezii, între cari «Deșteptarea României» și «Românul nu pierе», și se intr'un mod admirabil de doi copii mici. Suveranul i-a mângâiat pe amândoi, iar la plecare se

adresă la cl. I și a II zicând: «Fiți sênătoși copii!» Ei răspunseră în cor: «Să trăiți Majestate!»

De acolo M. S. Regele trecu în grădina din stânga, unde se fac exerciții de grădinărie și agricultură.

Visită apoi sufrageria, unde toți elevii se atlaă la masă. Suveranul gustă din bucatele lor, carne cu mazăre păstăi și brânză albă.

La orele 8 M. S. Regele, după ce mulțumii membrilor din comitet, directorului și profesorilor, plecă spre palat, pe când în sala de jos corul, condus de dl N. Bănulescu, cântă imnul regal.

P. Macri.

Pentru cuțitari. Cuțitele se întăresc foarte cu înlesnire în plăsea în modul următor. Se amestecă o parte de cărămidă pulverisată cu 2 părți de colofoniū. Acest praf se pune în plăsea și încălzindu-se se întepenesce cât se pôte de bine cuțitul în ea.

Către Români (1).

In mare parte, multe din aceste rele se datoresc ideilor greșite că beutura ar da putere, ar încălzi, vindecă, înveseli, tăia setea, ar mângâia: Nenorocită credință! Este adevărat că dă ore-care putere celui care lucrează în ger și vînt, dar asta o face numai pentru o scurtă vreme; trecut acest puțin timp, puterea slăbesce și mai mult decât eră înainte de beutura; ș'apoi ce fel de întărelă e aceia când bețivul nici nu se pôte ține pe piciore? Beutura este numai un fel de biciu, care face pe om să-și opintescă puținica și obosita putere. E adevărat că raçiul te încăldește; dar câtă vreme? Fôrte puțin, și un frig mai mare urmază acestei călduri înșelătore, care nu e decât arsura ce o face asupra pielii ce căpușesce stomacul. Da, te vindecă prin aceea că, beutura timpindu-ți simțirea, cređi că ți-au pierit du-

(1) Veđi No. 25 26, și 27.

rerile; durerea p te să piară, dar r ul, rădăcina b lei, r m ne, b la vine din nou. E adevărat, că băutura te înveselesc, dar ce e at ta lucru pe l ng  relele ce aduce ea: scurtarea vieții, certurile în căsnicie  i lume, bătăile, nesupunerea la legi, furturile, ho iile, aprinderile de case,  morurile  i risipirea averii? Nu potolesc c tu- i de puțin setea: b nd apă, setea se stinge treptat; b nd b tura, setea vine  i mai mult  i creste din ce în ce; cine nu scie ce de apă bea un be iv dup  be ie?

Cine nu vede că un be iv bea mai multă apă dec t unul care nu bea? Nu m ng ie, c ci dacă ar fi a a, nu am mai au i pe be ivi t nguindu-se  i jelindu- i sórta;  i dacă pare că m ng ie, face ac sta pentru moment  i în schimbul otr vei ce au băgat în corp.

Ce crede i, că numai la acestea se mărginesc nenorocirile ce aduce omului b tura? Nu; mai sunt multe,  i f rte multe încă, a a: Urma ii p rin ilor lovi i de patima be ii, isprăvesc în jalnică tic lo ie greșela acestora, c ci otrava trece  i la copii, c nd se z mislese, prin s ngele stricat ce primesc de la p rin i; din ac st  cauză copiii lor, ori nu vor trăi — murind în prima copilărie — ori de vor trăi vor fi nenoroci i, de  re-ce ies strica i, porni i la be ie  i la fapte rele, ca să ajungă tot la spital sau la ocnă, ca  i p rin ii lor, mor repede, nu au via a lungă  i de obicei  zac de b la «Ducă-se pe pustii» (b la copiilor, epilepsia), sunt surdo-mu i, scrofulo i, schilo i, poci i, damblagii, t mpi i (pro ti), nebuni.

Ace ti copii sunt înapoiți la minte t t  via a lor: un blestem care prigonesc p n  la al 9-lea neam, p n  la cea din urmă odraslă!

Ce alt ar puteà e i din copiii be ivilor cari, din frageda lor copilărie, nu au v du  pe tatăl lor dec t beat, pe mamă bătută,  i în loc de m ng iere  i pilde bune, n'au avut dec t ghionturi, n'au au it dec t cuvinte de ocară  i blesteme?

P rin i, feri i-vă copiii de otrava b turii ca de foc, dacă nu voi i ca m ine, vre-unul din ei să spin-

tece pânțele care l'a purtat, saũ pe al celui care l'a otrãvit!

Cea mãi mare pedepsã pentru bețivã este aceea de a se ști cã copiii lor vor fi nenorociți; acãsta singurã ar fi de ajuns ca sã facã pe toți a se pãdi de gróznica și pãcãtosa patimã a beției.

Tot beția este cauza stricãrii liniștii din familie, a certelor și bãtãilor de tot felul dintre soți, a desbinãrilor, minciunii, micșorãrii nascerilor și înmulțirii numãrului morților. Și cãte nenorociri nu se întimplã? Cãnd femeea este însãrcinată, de multe ori lepãdã din cauza certelor și a bãtãilor; s'a mãi gãsit cã, din 50 lepãdãturi, 40 copii fuseserã zãmisiți în stare de beție.

Tóte acestea slãbesc legãturile familiare și apoi vin despãrțeniile de cãsnicii (divorțurile); copiii rãmași dupã divorțuri, neîngrijiți și chiar pãrãsiți, desbrãcați de iubirea pãrintescã și fãrã iubirea lor, rãmân pe drumuri!

Iatã dar, cã beția nimicesce și cãsnicia!

Dar sãrãcia de tot felul pe care o aduce beția și care îi urmãzã pas cu pas, cine nu o vede? Cãți sunt aceia cari duc lipsa și sunt înghițiți de negra mizerie, numai din cauza beției? Cãți nu sunt leneși, trãdãtori, numai de pe urma beției? Multã dreptate este în spusesele Romãnului cãnd cãntã:

S'apoi fõie pãpãdie,
Arđã-te focul beție,
Rea mãi ești de vitejie!
Cã din om bogat în sat
Am ajuns sã fiũ argat;
Dintr'un om tare, frumos,
Am ajuns un ticãlos!

Dacã am pune cã un om bea, una peste alta, cãte 15 banĩ pe fie-care ȓi, am gãsi cã cheltuesce 55 lei pe an, saũ 550 lei în 10 ani, saũ 1.100 lei în 20 ani, saũ 2.200 lei în 40 ani, fãrã sã mãi socotim dobãnda ce ar putã avã dacã, în loc de a pune acești banĩ în teșgheaua cãrciumarului pentru otravã, i-ar depune la casa de economie! Dacã ar depune acești banĩ, în fie-care ȓi, regulat, la casa de economie, ar ridicã dupã 40 de ani, suma de lei 6.500. Ce nu s'ar

puté face cu această bogăție, pe care ar putea-o lăsa ca moștenire, la sigur, copiilor săi, fie-care părinte, dacă ar voi să se lipséscă de a mai bea otrava béuturii, care îi aduce atâta réu și nici un folos !

Dem. Mândricel
Vlașca.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferi (1).

Pepenii.

Pepenii, sunt de două feluri: verđi (lubeniță, harbuz) și galbeni; atât cei verđi cât și cei galbeni, cuprind mai multe varietăți (soiuri). Ei cer un pământ gras, cald și bine lucrat; țelina (pământ țelinos, erbos) este foarte bună pentru cultura pepenilor.

Pepene verde.

Pepenii se sémână pe la începutul lui Mai; cuiburile se tac la depărtare de 1^m,30—1^m,50 unul de altul, iar în fiecare cuib se pun câte 2 — 4 semințe, după cum sémînța va fi mai mult sau mai puțin bună. După răsărire, se mai smulg parte din fire—dacă aũ răsărit tóte semințele,—nelăsând la cuib decât două cel mult trei fire. Pepenii se prășesc de două ori sau chiar și de trei ori, dacă pământul este buruenos; de asemenea se udă când se va simți nevoie. Este bine a se rupe virful vrejului pentru a

(1) Veđi No. 28 — 29, 30 31 și 33.

îlesni formarea vrejilor laterali (cari se întind în lături). De asemeni, când vreji încep a înflori, ne plimbăm printre cuiburi și rupem tóre acele flori cari n'au legat; în cas dacă e prea mult rod pe un vrej (curpen), mai rărîm rodul, rupënd parte din florile cari au legat, așa că cu acest chip vom căpăta pepeni mai mari. Când pepeni (rodul) au crescut, se pune de desubtul lor câte o bucată de scândurice sau cărămidă, ca ast-fel cócerea lor să se pótă face mai cu îlesnire și mai bine.

Pepene galben.

Pepeni verđi se coc prin Iulie și August, iar cei galbeni încep a se cóce mai nainte. Obiceiul de a strînge pepenele verde în mână — fiind la curpen, — spre a-l cercă de e copt ori nu, e nu se póte mai reu, căci întâmplându-se ca pepenele să fie necopt, rămâne vătămat, așa că nu mai cresce și se strică, adese-ori clocindu-se. Spre a cunósce un pepene dacă e copt, se sună cu degetul îndoit și dacă sunetul e deschis (ne-înfundat), acesta probéază că e copt. Se mai pot cunósce și după cóje, care, dacă pepenele e copt e lucie — fără perí — și pošghița tare. În ori-ce cas, cei cari nu pot cunósce pepeni copti, să nu-i rupă până ce mai întăiu nu-i arată un altul care-i cunósce.

Pepeni galbeni se cunosc cu mult mai ușor când sunt copti; cója începe a îngălbeni, miróse plăcut, iar cója din prejurul trunchiului (codiței) crapă. Sunt unii pepeni galbeni

carî în timpul c cerei crapă. Acest soi  de pepeni nu e bun. Mai buni sunt acei scor o i (tari), ori acei numi i cantalupi.

Pepeni ver i se pot p str  în pivni a, în nisip ori în pae, insă nu pentru mult timp, căci se strică.

Un alt mijloc de a p str  pepeni ver i mai mult timp, e  i acela de a-i spoi cu balebă de bo , pun ndu-se astfel la un loc cu o temperatură potrivită (nici cald nici rece). Dar acest mijloc nu e prea de recomandat, fiind-că de multe ori pepeni pot c p t  mirosul balegei. In loc de balebă s'ar put  intrebuint  c ră, dar în acest cas, ne-ar costă prea mult păstratul pepenilor.

S mîn a se alege din pepeni cei mai mari  i mai bine co ti. Pepeni ver i cari sunt prea semincio i, nefiind buni, să nu le păstrăm s mîn a.

S mîn a al să, se spală, se usucă bine  i apoi se pune spre păstrare la un loc uscat.

(Va urma).

Ión E. Mihăescu.

Incheerea păcei între Engle i  i Zuri.

In fine răsboiul între puternica Anglie  i eroicul popor al Burilor s'a terminat.  edin a Camerei comunelor din Londra, de la 21 Mai , a fost impositantă. Sala er  absolut plină.

Intrarea d-lor Brodrik Balfour  i Chamberlain a fost salutată cu aplause vii.

D-l Balfour dă citire convențiunii încheiate cu Boerii, pentru a se pune capăt răsboiului din Africa de sud. Ac st  conven iune a fost dej  aprobată de guvern.

Iat , în trăsură generale, stipulațiunile convențiunii: *Boerii depun imediat armele  i preda  tot materialul de r sboi ; recunosc pe regele Eduard al VII-lea de suveran al lor. To i supu ii fostelor republici a Transvaalului  i Orange-lui, cari se găsesc peste frontieră, precum  i toți prizonierii de r sboi  vor fi repatriați. Ei se vor put  bucura în lini te de drepturile  i libert  ile lor  i bunurile lor vor fi respectate.*

Conven iunea prevede admiterea limbei olandeze în  cole,  i dă dreptul Boerilor de a purt  arme pentru apărarea lor personală.

Administra iunea militară va fi înlocuită, pe c t posibil mai cur nd, printr'o administra iune civilă, iar autonomia le va fi dată îndată ce împrejurările vor permite-o.

Comisiuni speciale vor fi instituite pentru a veghia la re-l direa fermelor indigene.

In acest scop Anglia va face avansurile de bani necesare.

Rebelii vor fi privați de dreptul electoral; iar supușii Englezi cari au luptat contra Angliei, vor fi traduși în fața tribunalelor.

Cei mai mulți din șefii Boeri au părăsit orașul Pretoria, ducându-se să dea drumul trupelor lor respective.

Regele Eduard a primit depeși de felicitare din toate părțile lumii, cu ocaziunea încheerii păcei în Africa de Sud.

Diarele sunt unanime în a lăuda condițiunile păcei și a aduce elogiul lordului Kitchener și d-lui Chamberlain.

* * *

Tragerea Loteriei Clerului român „Ajutorul.“

No. 55597 a câștigat 5000 lei

» 68517 »	»	500	»
» 95497 »	»	500	»
» 4344 »	»	500	»
» 58795 »	»	500	»
» 12263 »	»	500	»

Au câștigat câte 250 lei următoarele 10 numere.

72329 93646 8366 896 2595 44908 99059 33959 62872 84924.

Au câștigat câte 100 lei următoarele 20 de numere.

35439 88462 52889 90646 17002 7649 41725 64890 99305 18789 48137
28725 51986 45775 31917 50942 19332 56350 32248 82297.

Au câștigat câte 50 lei următoarele 40 de numere.

564 11874 38772 64189 86601 90689 62013 26387 36566 69549 61070
75095 28361 48240 18893 83462 39992 1070 92755 12094 12485 10217
23079 53033 25529 64658 76204 18824 50664 30849 41678 38740 40764
76012 84063 66553 38538 70397 5327 56221.

Au câștigat câte 25 lei următoarele 100 de numere.

16277 28401 88889 39634 15718 76357 82331 70819 72347 45167 33889
34143 43072 893 3361 90844 54705 90369 74828 3625 32250 71119
61200 76733 26492 9487 9824 93902 71392 51049 32293 99786 84925
85852 42034 54003 55896 44873 44132 99611 88834 44621 83799 53368
35206 61305 36577 83887 86280 42288 99293 58202 85367 39979 79699
21441 69826 86874 34216 74844 28148 40184 46646 94303 65347 98050
33479 25434 65639 46863 98046 29209 28887 85815 60970 48714 50549
37117 11513 28432 98731 3072 14514 47963 6272 37358 11851 15764
68239 13768 65414 31462 31014 92350 26580 60437 88136 82751 13460
62657.

Au câștigat câte 10 lei următoarele 350 numere.

53012 77559 79562 34668 45036 35585 12735 11977 77846 74992 55329
32214 53993 43686 74835 3434 99567 91915 69475 86772 66683 17332
13123 42007 12338 94046 27660 33523 45113 44102 24135 62366 114
50065 5927 25651 92798 61614 85761 69749 45032 87829 25733 53687
52655 20625 93825 97269 67726 9653 57540 93865 21659 83943 40458
83670 23439 54981 40056 5786 84296 33520 44693 77948 21948 58716
94487 64626 78765 51399 81677 3030 33282 18792 38484 95033 25343

18270	99138	74537	11553	70753	94170	44359	32963	20253	60355	15993
67568	67063	51153	77304	93468	81868	15742	11648	46453	12915	34465
9625	36263	2226	62264	83431	78291	96316	43302	79508	48871	79733
75404	96809	18765	14524	76771	34215	66998	51646	53771	33116	33309
64100	12183	54601	34186	42326	72102	12010	41408	83362	99286	20438
93391	14125	67126	26608	96429	73881	83963	42328	82647	4211	50990
53230	2947	19865	28004	99285	52565	98161	20736	35240	99522	94227
96709	10117	32384	33783	21414	82110	96632	51016	72795	40514	4100
7891	37502	62663	72456	49194	91058	43876	65658	46377	65260	43362
68628	77366	43196	65442	73402	60632	69800	79992	52479	94568	20486
38817	81997	77399	56588	13692	8768	93264	75323	72352	46462	12924
20598	49000	49249	9888	79963	83386	57496	37970	47190	18892	41255
64402	51163	7551	99677	80573	83181	82235	28292	15791	61079	99037
67096	41076	24804	34375	90797	39938	11418	68831	79301	83053	39161
35754	17915	80462	85182	93968	61891	92380	46363	33577	24658	45537
24657	11286	4587	87158	15259	76865	76047	33052	35035	54091	73186
88766	57295	87374	17991	8054	67717	85025	26886	70201	13874	95843
6679	33930	74770	31185	85938	53672	75386	94172	41376	91582	92000
92881	68914	4187	49558	68709	35906	74633	79794	12042	36393	35092
20451	1164	21962	21795	50119	79061	74019	26815	18011	21843	8008
34842	28918	91270	96324	73753	57182	79797	62186	65931	59853	47531
15789	2414	7474	77117	78428	52169	94223	29311	96615	1544	29777
56901	29579	21289	70819	26552	90718	51324	70292	79300	19302	77484
23114	32313	5878	68357	38145	71271	38273	26498	48968	27517	52251
11466	35548	72270	34832	62763	57720	47569	89639	69415.		

După Monitorul Oficial.

DE LA COCIOC

În ziua de 12 Maiu, orele 10 a. m., d-l Ministru al Dome- niilor, Misir, a vizitat Domeniul Corónei Cocioç, însoțit fiind și de d-l secretar general, C. Băicoianu. Vizitând ferma și atelierile a rămas mulțumit.

În special și-a exprimat mulțumirea de ordinea și cură- tenia ce a găsit la școala din Brătulesci.

Domnul ministru, dorind să asiste la o reprezentație a teatrului sătesc din Cocioç, d-l Al. Timotescu a adunat pe micii săi actori și la orele 3 p. m. a represintat în fața înalților vizitatorii piesa: «In grădina de pomi», de Al. Timotescu. La fine s'aũ executat cu multă măiestrie felurile jocularii naționale.

D-l ministru a bine-voit a mulțumi și a felicita pe d-l Ti- motescu de modul cum s'a executat această reprezentație, cât și pentru lucrarea d-sale «In grădina de pomi», cea mai nimerită piesă teatrală care ar aduce folos, jucată în fața sătenilor.

Domnul ministru Missir, a dăruit școlarii 20 lei; iar d-l secretar general C. Băicoianu, 10 lei.

La ora 5 p. m. d-lor aũ plecat cu trăsura spre Bucuresci.

INFORMAȚIUNI

În ziua de 28 Aprilie a. c., a avut loc prima expozițiune de vite ale locuitorilor de pe Domeniul Corónei Sadova din județul Doljiu, conform cu regulamentul întocmit în acest scop.

Juriul s'a compus din d-l G. Popovici, șeful Regiei Domeniului Sadova, d-l D. Mărășescu, medic veterinar al județului Dolj și Alex. P. Bucur, Primarul Comunei Piscu.

După ce s'a cetit Regulamentul pentru concursurile de animale și după ce unul din membrii juriului a făcut o mică dare de sémă a acestor folositoare expozițiuni, arătând importanța și scopul urmărit de către Administrațiunea Domeniului Corónei prin înființarea lor, conform instrucțiunilor d-lui I. Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei, s'a procedat la împărțirea premiilor.

S'a dat noue premii pentru boi de muncă, trei premii pentru junci și junice și două premii pentru cai.

Deși la această primă expozițiune au fost un număr mai restrâns de vite, îndemnul a fost destul de puternic și, de sigur, că la anul viitor se vor obține rezultate îmbucurătoare.

* * *

În ziua de 5 Maiu a. c., a avut loc o altă expozițiune de vitele locuitorilor de pe Domeniul Corónei Dobrovêt, din județul Vaslui. La această expozițiune au luat parte un mare număr de locuitori cari și-au expus vitele lor, cum și mai mulți vizitatori streini de localitate, ceea-ce a contribuit ca expozițiunea de vite de la Dobrovêt să fie cât se pôte de impunătoare.

Juriul s'a compus din d-nii N. Condurache, șeful Regiei Domeniului Dobrovêt, I. Searlat, Medicul veterinar al județului Vaslui și Pavel Roșu, Primarul Comunei Dobrovêt, conform Regulamentului pentru ținerea concursurilor de vite.

S'a distribuit 13 premii pentru vaci cu lapte, 5 premii pentru junici și junice, 5 premii pentru cai și un premiu pentru un taur de rasa Moldovenescă, sau în total s'a distribuit ca premii suma de 500 lei. Veselia printre locuitori eră vedită și toți făgăduiau că la anul viitor se vor întrece a aduce și expune vite bine îngrijite.

* * *

În «Monitorul Oficial» No. 42 de Marti, 28 Maiu a. c., a apărut decisiunea d-lui Ministru de Răsboiă privitoare la admiterea în școla militară de artilerie și geniū.

Concursul se va ține cu începere de la 20 August și sunt admiși la concurs: 1) Elevii cari au absolvit școlele de fii de militari; 2) Absolvenții cursului superior din liceele statului sau autorisate de Stat, ai secției conductorilor de la școla de poduri și sosele, având vârsta de 18 - 21 ani la 1 Septemvrie al anului.

Pentru condițiunile de admitere și actele ce trebuiesc depuse, să se citească «Monitorul Oficial».

* * *

Primăria comunei Zimbrésca, din jud. Teleorman, neavând fonduri și dorind totuși a se abonă la revista noastră, d-l Stan Ionescu, notarul comunei, a plătit personal pentru primăria Zimbrésca cu chit. No. 4 780, abonamentul pe anul al V-lea. Dragostea d-lui notar Ionescu, pentru locuitorii comunei, îi face cinste.

BIBLIOGRAFIE

Au apărut cărțile didactice: «Dogmele religiei creștine» și «Morala Creștină», lucrate conform nouilor programe pentru școlile secundare de băieți și fete, de d-l Haralambie Dumitrescu, profesor la gimnasiul și școala normală din C.-Lung.

Ambele lucrări sunt aprobate de Sf. Sinod și de Onor. Minister al Instrucțiunii publice; iar prețul fie-căreia, este de 1 leu și 50 bani.

Pentru ori-ce comande, doritorii se vor adresa numai la autor în C.-Lung, care are lucrările în deposit și acordă un rabat de 25 la sută pentru ori-ce comandă mai mare de 25 exemplare.

SERBARE ȘCOLARA

În seara zilei de 15 Aprilie, a. c., în comuna Pătulele-Mehedinți, s'a dat de elevii școlii primare locale, sub conducerea învățătorului diriginte, Porfir Popescu, o frumoasă serbare școlară. S'a jucat piesele: «De necaz», «Școlarii noștri», «Arvinte și Pepelea», «Tița și Stefan.» S'a recitat anecdote de Speranță și s'a cântat diferite cântece școlare. La orele 12 a început danțul.

Au asistat toate autoritățile comunale și foarte mulți săteni locali și din împrejurimi. Serbarea a produs 222 lei, 50 bani, cu un beneficiu de 208 lei, cari bani, depuși provisoriu la societatea economică «Pătulele» se vor întrebuința în folosul școlii.

PENTRU PREMII

Revista enciclopedică, populară «Albina», prin conținutul său instructiv, este cea mai merită carte ce se poate da ca premii elevilor absolvenți:

Și anul acesta ca și în anii trecuți, suntem siguri că d-nii Revisorii școlari și d-nii Învățători o vor propune pentru a fi cumpărată pentru premii.

Fie-care număr al revistei care nu costă decât *0,15 bani*, este o cărticică folositoare, și instructivă pentru copii.

Administrația revistei «Albina» pentru a o pute face una din cele mai eftine de cumpărat, pentru anul acesta, a pregătit colecții de 3 luni, cuprinzând 13 fascicule numai cu lei *1,25*; colecții pe 6 luni cuprinzând 26 fascicule cu lei *2,50*; colecții pe 1 an (52 fascicule) numai cu lei *5,—*; în aceste prețuri intră și transportul, așa că cumpărătorii nu mai au nici-o altă cheltuială.

Asemenea colecții legate pe $\frac{1}{2}$ an, formând un frumos volum, costă numai *3 lei*.

Colecții pe un an întreg, broșat în un mare volum cu tablă de materii, cu lei *6*.

Colecții pe un an, anume legate pentru bibliotecile populare, cu lei *7*.

Prețurile fiind făcute mai jos de costul lor și în ele intrând și transportul, nu se acordă nici un rabat.

Pe simplă cerere sau cu ramburs nu se trimite.

Orî-ce cerere neînsoțită de cost nu se satisface.

A se adresa cererile și costul: Administrației revistei «Albina», Strada Mântuleasa, No. 9, București.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kainderu, membru al Academiei Române.* — *Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator.* — *Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român;* — *Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar.* — *Membru, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Univers.; I. Dimitrescu Procop., senator și Primar al Capitalei; M. Vădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar.* — *Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

N. Buzdugan (Constanța), 2 lei; N. Riganî (Constanța), 2 lei; Ión Bănescu (Constanța), 2 lei; Vasile Popescu (Constanța), 1 leu; Petro I. Papadopol (Constanța), 1 leu; Alexandru I. Alexandrescu (Constanța), 1 leu; Ión I. Negrescu (Constanța), 1 leu; Pr. Gh. Saramețescu (Constanța), 1 leu; Const. Cndrea (Constanța), 1 leu; Alex. Nișescu (Constanța), 1 leu; Const. Gh. Șutan (Constanța), 1 leu; Ana Tănăsescu (Constanța), 2 lei; Eufrosina I. Moțoiu (Constanța), 2 lei; Pr. Rădulescu (Constanța), 1 leu; Gh. Mărcoiu (Constanța), 1 leu; B. Economu (Constanța), 1 leu; Lucia Lăpușneanu (Constanța), 2 lei; Elena Bartolomei (Constanța), 2 lei; Constanța D. Chirescu (Constanța), 2 lei; Gh. Popescu (Constanța), 1 leu; Dinu Vintilă (Constanța), 1 leu; Petre Popescu (Constanța), 1 leu; Ión Drăguliu (Constanța), 1 leu; Polixenia Rădulescu (Constanța), 2 lei; Ecaterina Nicolescu (Constanța), 2 lei; Mihail Belizarie (Constanța), 1 leu; Dumitru Rozolenu (Constanța), 1 leu; Petre Ștefănescu (Constanța), 1 leu; C. Bumbesci (Constanța), 1 leu; Ión Popescu Costin (Constanța), 1 leu; Maxim Vasiliu (Constanța), 1 leu; Adela Proca (București), 2 lei; R. Ionescu (București), 2 lei; Marcu C., (Roseti-Volnași), 1 leu; Călinescu N., (Cali-Vechi), 1 leu; Popescu G. preot (Coșerenii), 1 leu; Brăcăcescu R. V., (Călărași), 1 leu; Teodorescu I., (Cocargeaua), 2 lei; Teodorescu Ecat. (Cocargeaua), 1 leu; Mitulescu Athanosie (Călărași), 1 leu; Iordănescu Dan (Stelnică), 1 leu; Iordănescu Safta (Stelnică), 1 leu; Chiriacescu Ch. (Crunți), 1 leu; Leon Alexandrina (Bărcănesci), 1 leu; Vlădescu Ana (Gaița), 1 leu; Popescu N., (Ricaz), 2 lei; Protopopescu P. C., (București), 2 lei; Epitropia bisericii Slobozia (București), 2 lei; Crețescu T., preot (București), 2 lei; Ión Duhovnicu preot (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1902) al societății, e de 809; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 1.890 lei și 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci Thuia și altele. Stup, Trandafiri, etc.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sfetea, str. Lipscani No. 96, Gospodăria rurală, ediția 2-a, lucrată după programa școlilor normale și seminare, cu mai multe figuri în text, de V. S. Moga.

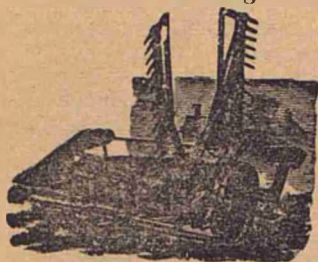
De vânzare la editor. Prețul 3 lei.

SOCIETATE ÎN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

București

Strada Smârdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultori *mașine și unelte agricole și industriale, de ori-ce fel, s. e.*: Locomobile, Treerătoare, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)”, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le reprezintă, și în condițiuni cât se poate de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și buna funcțiune.

Singurul care vinde ieftin!

Galoși veritabili Rusesci

Pentru bărbați Lei 4,95, 5,95. Pentru dame Lei 2,95, 3,95.

GHETE de cheveaux pentru dame Lei 10,95, 11,95, 12,95.

GHETE de wax fin pentru bărbați, cu elastic și șireturi, Lei 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMĂȘI bărbătesci de zi și de noapte, începând de la Lei 2,95 în sus.

De asemenea și pentru dame, începând cu același preț.

Flanele și Ciorapi

pentru dame și bărbați cu prețuri fabulos de ieftine.

Bluze de Catifea și de Postav

Lei 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuși glace fine Lei 2,50 perechia.

In cas rupându-se la încercare se dă altă pereche.

Magazinul „La tôte Sezônele“

Calea Victoriei, București

(Alături cu poliția).

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor ave un scâdemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.